



การใช้กิจกรรมการสอนตามกระบวนการอรรถฐานเพื่อพัฒนาความสามารถ การเขียนจดหมายสมัครงาน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง Using Genre-based Teaching Activities to Develop Application Letter Writing Abilities for High Vocational Certificate Students

วรรณญา เชื้อวงศ์ *

พิลาณช ภูษาวิโรจน์ **

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนจดหมายสมัครงานโดยใช้กิจกรรมการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 และเพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนการเขียนจดหมายสมัครงานของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจและสังคม รหัสวิชา 3000-1201 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 32 คน ที่ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน รวมทั้งหมด 18 ชั่วโมง แบบทดสอบความสามารถในการเขียนจดหมายสมัครงาน และแบบวัดเจตคติต่อการเรียน การเขียนจดหมายสมัครงาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test (Dependent Samples) ผลการศึกษปรากฏ ดังนี้

1. นักศึกษาที่ได้รับการสอนการเขียนจดหมายสมัครงาน โดยใช้กิจกรรมการสอนตามกระบวนการอรรถฐานมีคะแนนความสามารถในการเขียนหลังเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญสูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้ยังเห็นได้ว่าความสามารถในการเขียนจดหมายสมัครงานของนักศึกษาทั้งหมดอยู่ในระดับดี

2. นักศึกษาที่ได้รับการสอนการเขียนจดหมายสมัครงาน โดยใช้กิจกรรมการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยสรุป การเรียนการสอนการเขียนจดหมายสมัครงาน โดยใช้กิจกรรมการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน ส่งผลให้ความสามารถทางการเขียนจดหมายสมัครงานของนักศึกษาดีขึ้น และนักศึกษามีเจตคติต่อการเรียนการสอนการเขียนจดหมายสมัครงานสูงขึ้น จึงควรสนับสนุนให้ครูนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

ABSTRACT

This study was aimed at investigating students' writing abilities and their attitudes toward using genre-based teaching activities. Selected through simple random sampling, the subjects consisted of 32 high vocational certificate students with electrical major who registered the English for Business and Social Communication (3000-1201) course, in the first semester of the academic year 2015 at Roi-Et Technical College in Roi-Et province. The instruments included 18 hours of 3 learning activity plans, an application letter writing test and a students' attitude questionnaire. The obtained data were analyzed with the use of mean, standard deviation and t-test (Dependent Samples). The findings of this research were as follows:

* นิสิต หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

** ดร. อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม



1. After the use of authentic materials through genre-based teaching activities for 18 hours, it was found that the subjects' application letter writing abilities had improved with the higher scores in post test and all students could perform at a good level;

2. The subjects had a positive attitude toward teaching application letter writing through genre-based approach.

In conclusion, using genre-based teaching activities helped improve high vocational certificate students' application letter writing abilities. In addition, it improved their attitude toward English. Therefore, teachers should be encouraged to use genre-based teaching activities for improving English abilities of students.

คำสำคัญ : กิจกรรมการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน, การเขียนจดหมายสมัครงาน,
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

Keywords : Genre- based Activities, Application letter Writing, High Vocational Certificate Students

บทนำ

โลกยุคปัจจุบันวิทยาการต่าง ๆ มีความเจริญก้าวหน้าไปอย่างมากทำให้การติดต่อสื่อสารทั่วโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วด้วยเหตุนี้ ภาษาที่ใช้เป็นสื่อกลางหรือภาษาสากลจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ภาษาอังกฤษก็นับเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่งที่มีความนิยมและเป็นที่ยอมรับในการสื่อสารระหว่างประเทศ ภาษาอังกฤษจึงเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของผู้คนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทำให้มีความจำเป็นที่ต้องศึกษาอย่างจริงจังเพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ และตอนนี้การเปลี่ยนแปลงแห่งยุคของโลกาภิวัตน์ทำให้ชุมชนต่าง ๆ ในโลกจะต้องปรับเปลี่ยนตัวเอง เพื่อให้ทันต่อความทันสมัยของเทคโนโลยี ด้านการคมนาคม การติดต่อสื่อสารที่เป็นไปอย่างรวดเร็วหมด ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้นานาประเทศ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้เมืองนครและสถาบันต่าง ๆ ระหว่างประเทศเกิดใหม่เพิ่มขึ้น ประเทศไทยในฐานะสมาชิกของชุมชนนานาชาติจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับทุกพันธกิจองค์กร และสถาบันต่าง ๆ ระหว่างประเทศเหล่านั้น ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับเปลี่ยนทิศทางในการพัฒนาประเทศให้สอดคล้อง และสอดคล้องกับระเบียบใหม่ที่เกิดขึ้น และจะต้องตระหนักในการแสดงบทบาทในความสัมพันธ์อันดีระหว่างอารยประเทศต่าง ๆ รวมทั้งจะต้องอยู่ร่วมในการแข่งขันบนเวทีระหว่างประเทศมากขึ้น และในขณะนี้ภาษาอังกฤษกลายเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนธุรกิจให้ดำเนินการอย่างราบรื่น เช่น การติดต่อประสานงาน การเจรจาต่อรอง การสร้างความสัมพันธ์อันดีในรูปแบบวิจักษณ์และอวัจนภาษา เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายของแต่ละองค์กรธุรกิจ ในบรรดาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งทักษะ การเขียนได้ขึ้นชื่อว่าเป็นทักษะที่ยากที่สุด เนื่องจากผู้เขียนต้องฝึกฝนที่จะคิดและเรียบเรียงถ้อยคำเข้าเป็นประโยค รวมทั้งใช้เครื่องหมายวรรคตอนให้เหมาะสม

การเขียนเป็นทักษะที่เป็นปัญหาในผู้เรียนทุกระดับ รวมถึงนักเรียน นักศึกษาที่เรียนในสายอาชีวศึกษา ซึ่งตอนนี้ถือได้ว่าเป็นกลุ่มตลาดแรงงานที่มีความสำคัญต่อตลาดแรงงานโลกอย่างมาก จากการศึกษาของอัจฉรา วงศ์โสธร (2538) เกี่ยวกับความต้องการของสังคมไทยต่อการใช้ภาษาในหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน พบว่าทักษะการใช้ภาษาเป็นสิ่งจำเป็นต้องใช้มากเป็นอันดับสองรองจากทักษะอ่าน สอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ของวิเชฐ ต้นติวานิช กรรมการผู้จัดการบริษัทแฟมมิลีโนฮาว จำกัด ในเครือตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในหัวข้อเรื่องภาษาต่างชาติในภาคธุรกิจ (อังกะ ภัทรศักดิ์ โอสสุภาเคราะห์, 2548) ที่กล่าวว่า ในการติดต่อสื่อสารกับทางยุโรปหรืออเมริกา บางครั้งมีข้อเข้าใจผิดอยู่มาก ทำให้เสียโอกาสทางธุรกิจเพราะในสัญญาจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก จะเห็นได้ว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นที่ต้องการอย่างมากในสังคมไทย และกล่าวได้ว่า



การเขียนเป็นเรื่องสำคัญอย่างมากอีกเรื่องของนักเรียนที่เรียนในสายสาขาการอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มที่ต้องเตรียมตัวเข้าสู่ตลาดแรงงานโลกต่อไปอีกด้วย จากงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลายงาน พบว่านักเรียนที่เรียนในสายอาชีพยังขาดความสามารถในการเขียน เนื่องจากครูผู้สอนไม่ให้ความสำคัญในการสอนทักษะการเขียนให้กับนักเรียน ซึ่งในอนาคตจะเป็นตลาดแรงงานโลกต่อไป อีกทั้งทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อน ครูส่วนใหญ่จึงไม่สอน หรือชะลอการสอนเขียนเป็นทักษะสุดท้าย โดยมุ่งไปสอนทักษะอื่น ๆ ที่เห็นว่าง่ายกว่าแทน ทำให้ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่นักเรียนได้รับการฝึกฝนน้อยกว่าทักษะอื่น ๆ ดังนั้นทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในด้านธุรกิจของนักเรียน นักศึกษาในสายอาชีวศึกษาจึงอยู่ในเกณฑ์ต่ำ จะเห็นได้ว่านอกจากปัญหาในการจัดการเรียนการสอนแล้ว ปัจจัยทางด้านความรู้สึกลึกซึ้ง เช่น การขาดความมั่นใจในตนเอง (Self-Confidence) ก็มีผลต่อความสำเร็จของผู้เรียนเนื่องจากความรู้สึกลึกซึ้งดังกล่าว เป็นส่วนประกอบของ มโนทัศน์ (Self-Concept) ที่เป็นตัวควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ (พรหมิ ชูทัยเจนจิต, 2538 : 593) จากการวิจัยของ Pajares พบว่าความมั่นใจในตนเองเป็นเสมือนตัวเชื่อมโยงระหว่างตัวแปรที่มีอิทธิพลทางพฤติกรรม เช่น ความถนัด ทักษะ ความวิตกกังวล หรือประสบการณ์ ในความสำเร็จที่ผ่านมากับการกระทำ ซึ่งคนเราจะแปลความสามารถของตนเองจากการแสดงออก ว่าพฤติกรรมที่แสดงออกมานั้นทำให้สามารถทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้หรือไม่ ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนที่มีทักษะและกระบวนการในการเรียนรู้ที่ดี ก็จะได้รับ การเชื่อว่า เป็นผู้ที่มีความสามารถทางการศึกษาดี เป็นต้น

จากปัญหาและความสำคัญด้านการเขียน เพื่อการสื่อสารเชิงธุรกิจภาษาอังกฤษของนักเรียนในสายอาชีพ รวมทั้งอิทธิพลของความรู้สึกลึกซึ้งของผู้เรียนที่เกี่ยวกับความมั่นใจในตนเองดังกล่าว ได้มีความพยายามที่จะใช้แนวการสอนแบบต่าง ๆ ในการแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนการเขียนได้มากที่สุด แนวการสอนหนึ่งที่น่าสนใจที่ผู้วิจัยเลือกเป็นกระบวนการสอนสำหรับนักเรียนในสายอาชีพ คือ การสอนตามกระบวนการมาตรฐานเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน จดหมายสมัครงาน สุ่มทรา อักษรานุเคราะห์ (2540) กล่าวว่า การที่ผู้เรียนจะสามารถใช้กระบวนการทางความคิดอย่างเป็นระบบได้นั้น จำเป็นที่ผู้สอนจะต้องนำเสนอรูปแบบการสอน (Model of Teaching) ให้กับผู้เรียนและให้ผู้เรียนได้รับการฝึกเพื่อให้ เกิดความชำนาญเสียก่อน รวมทั้งผู้เรียนควรมีพื้นฐานการใช้คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษามาเป็นอย่างดีก่อนที่จะเขียน มิฉะนั้นจะทำให้ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดมาก และเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเขียน ฉะนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องนำเสนอเนื้อความ (Text) สำหรับเป็นแบบอย่างให้ผู้เรียน ชนิดของเนื้อความต่าง ๆ นั้นจะมีลักษณะเฉพาะตัวที่เป็นระบบทางภาษาซึ่งเป็นที่ยอมรับในสังคม หรือชุมชนเรียกว่าอรรถลักษณะ (Genre) เช่น การรายงาน (Report) การแสดงความคิดเห็น (Exposition) การสังเกต (Observation) เป็นต้น จินตนา นักบุญ (2536) อธิบายว่าวิธีสอนตามแนวคิดการสอนแบบอรรถลักษณะ เป็นวิธีการสอนภาษาวิธีหนึ่งที่ได้รับการพัฒนามาจากนักภาษาศาสตร์ชาวออสเตรเลียกลุ่มหนึ่ง ได้แก่ Jim Martin, Joan Rothery, Frances Christie, Brian Gray และ Mary Macken (Martin and Rothery. 1980; 1981; Christie. 1987; 1989) กล่าวว่า แนวคิดการสอนแบบอรรถลักษณะนั้น เป็นวิธีสอนที่ยึดหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistic Theory) ของ M.A.K. Halliday เป็นหลัก เน้นการสอนแบบอรรถลักษณะ (Genre-Based Approach) ซึ่งเน้นการสื่อเนื้อความจากบริบทภาษาในสถานการณ์ วัฒนธรรมอิทธิพลต่อการใช้ภาษาของบุคคลที่แตกต่างกัน อรรถลักษณะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้สามารถเข้าร่วมกิจกรรมในสังคมได้เป็นอย่างดี (Miller, 1984) ซึ่งขั้นตอนการสอนเขียนจดหมายสมัครงานตามแนวคิดการสอนแบบอรรถลักษณะมี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นการให้รายละเอียดรูปแบบการเขียน (Modelling)
2. ขั้นการเขียนเนื้อความร่วมกัน (Joint Construction of a Text)
3. ขั้นการเขียนเนื้อความโดยอิสระ (Independent Construction)

โดยปกติแล้วการเรียนการสอนเขียนจดหมายธุรกิจนั้น ผู้สอนจะนำตัวอย่างของจดหมายต่าง ๆ มาให้ผู้เรียนได้ศึกษาเป็นตัวอย่างก่อนการเขียนจริง ซึ่งผู้สอนจะอธิบายส่วนประกอบต่าง ๆ และรูปแบบการเขียนจดหมายในแต่ละประเภทให้นักศึกษา



ทราบก่อน แต่นักศึกษายังขาดทักษะในการคิดสร้างสรรค์ คำและภาษาที่จะใช้ในการเขียนจดหมายด้วยตัวของเขาเอง ดังนั้นเมื่อลงมือปฏิบัติจริง ผู้เรียนส่วนใหญ่จึงคัดลอกคำ การใช้ภาษาและประโยคต่าง ๆ จากจดหมายตัวอย่างที่นำมาให้ผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนจะเปลี่ยนข้อมูลบางอย่างที่เกี่ยวกับเรื่องของตัวเองเท่านั้น เพราะฉะนั้นผู้วิจัยจึงต้องการพัฒนาทักษะในการเขียนจดหมาย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถคิดการใช้คำและภาษาที่ใช้ในการเขียนจดหมายได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องคัดลอกจากเนื้อหาอื่น ๆ และช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะในการเขียนจดหมายสมัครงาน

ในปัจจุบันนี้แนวการสอนแบบอรรถฐาน เป็นวิธีการที่ได้รับความนิยมในการนำมาใช้ในการสอนการเขียน เช่น สมสมัย วิสูตรจุฑา (2545) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียน ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยปรากฏว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน มีความสามารถในการเขียนมากกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนเขียนตามคู่มือครู จินตนา นกบุญ (2536) ก็ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการเขียนตามข้อเท็จจริงโดย อาศัยแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน กับวิธีการสอนเขียนตามคู่มือครู ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมที่แตกต่างกัน สิริมาน ยูโสภีร์ (2545) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เจตคติ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน และการสอนแบบเดิม ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีแบบอรรถฐานมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นซึ่งแตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

จากงานวิจัยที่ได้ศึกษา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการวิจัยในหัวข้อการใช้กิจกรรมการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนจดหมายสมัครงาน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจและสังคม เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถในการเขียนจดหมายสมัครงานของผู้เรียน และศึกษาเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อแนวทางการสอนแบบอรรถฐาน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนจดหมายสมัครงาน ของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการ เรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน
2. เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อการเรียนการเขียนจดหมายสมัครงาน ของนักศึกษาก่อนและหลัง ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน

วิธีการดำเนินงานวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจและสังคม รหัสวิชา 3000-1201 ซึ่งมีจำนวนนักเรียน ทั้งหมด 115 คน แต่ได้ทำการเลือกกลุ่มทดลองจากการจับสลากมา 1 ห้องเรียน ได้แก่ นักศึกษาแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง รวมทั้งสิ้น 32 คน



กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ และสังคมรหัสวิชา 3000-1201 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 32 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเรียนการสอน

2.1.1 แผนการสอนการเขียนจดหมายสมัครงาน ตามกิจกรรมการเรียนรู้ตามกระบวนการมาตรฐาน จำนวน 6 แผน ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจและสังคม รหัสวิชา 3000-1201 ใช้เวลาในการทำวิจัย 18 ชั่วโมง

2.1.2 แบบประเมินและเกณฑ์การประเมินความสามารถ ด้านการเขียนจดหมายสมัครงาน โดยงานเขียนจดหมายสมัครงานของนักศึกษา

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ (Writing Test)

2.2.2 แบบวัดความพึงพอใจ (Satisfaction Questionnaire)

2.2.3 แบบสัมภาษณ์

2.2.4 แบบประเมินความสามารถในการเขียนจดหมายสมัครงาน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การเตรียมการ

3.1.1 เตรียมสถานที่โดยขอความอนุเคราะห์จากผู้รับผิดชอบ

3.1.2 กำหนดวันเวลาที่จะทำการเก็บข้อมูล

3.2 การดำเนินการเก็บข้อมูล

3.2.1 การดำเนินการวิจัยเพื่อจัดกิจกรรมการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนจดหมายสมัครงาน ตามกิจกรรมการเรียนรู้ตามกระบวนการมาตรฐาน ใช้ระยะเวลา 18 ชั่วโมง จำนวน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง จำนวน 3 แผน ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจและสังคม รหัสวิชา 3000-1201

3.2.2 มีการประเมินความสามารถในการเขียนระหว่างดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ก่อนการเขียนจำนวน 3 ครั้ง (First Draft, Second Draft, and Final Draft)

3.2.3 ในการทำกิจกรรมการสอนแต่ละกิจกรรม ผู้สอนสังเกตเหตุการณ์ของผู้เรียน โดยผู้วิจัยจะสังเกตทั้งความก้าวหน้า และอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนทุกครั้ง และทำการรวบรวมข้อมูลที่เกิดขึ้นไว้ เพื่อปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั่วโมงต่อไป การสังเกตผู้เรียนเป็นผลสะท้อนที่ผู้วิจัยได้เห็นสิ่งที่เกิดขึ้นในการเรียนแต่ละครั้ง โดยสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนและบรรยากาศระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3.2.4 หลังการจัดกิจกรรมการสอนครบตามแผนการจัดการสอนแล้ว ผู้วิจัยมีการวัดความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการสอน โดยใช้แบบวัดความพึงพอใจ (Satisfaction Questionnaires) และสัมภาษณ์ผู้เรียนโดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structure Interview) แล้วนำคะแนนที่ได้ไปสรุป วิเคราะห์ข้อมูล และรายงานผลต่อไป



4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 คำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความแปรปรวนของค่าเฉลี่ย (Variance)

4.2 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ จากการจัดการสอนเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน และการเปรียบเทียบเจตคติโดยใช้ t-test for Independent Samples

4.3 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการจัดการเรียนการสอน เขียนตามแนวทฤษฎี การสอนแบบบรรทัดฐานก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples

สรุปผล

การวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมการสอนตามกระบวนการบรรทัดฐาน เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนจดหมายสมัครงาน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนจดหมายสมัครงาน ของนักศึกษา โดยใช้กิจกรรมการสอนตามกระบวนการบรรทัดฐาน และเพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนจดหมายสมัครงาน ของนักศึกษา ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนตามกระบวนการบรรทัดฐาน ก่อนและหลังเรียนโดยผู้วิจัยสามารถ สรุปได้ดังนี้

1. หลังจากที่ได้รับการสอนแบบบรรทัดฐาน ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนจดหมายสมัครงานอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X}=85.23$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D = 8.53$) คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 82

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ความสามารถจากงานเขียนจดหมายสมัครงานครั้งที่ 1 (first draft) และงานเขียนครั้งสุดท้าย (final draft) ในการเขียนจดหมายสมัครงาน ด้วยกิจกรรมการสอนตามกระบวนการบรรทัดฐาน

จำนวนคน (N)	คะแนนรวม 100 คะแนน					
	งานเขียนครั้งที่ 1 (First Draft)			งานเขียนครั้งสุดท้าย (Final Draft)		
	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความสามารถ การเขียน	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความสามารถ การเขียน
32	30	5	ดี	85.23	8.53	ดีมาก

2. หลังจากที่ได้รับการสอนแบบบรรทัดฐานในการสอนเขียนจดหมายสมัครงาน ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนสูงขึ้น จากก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง $\bar{X} = 30$ และมีคะแนนเฉลี่ย หลังการทดลอง $\bar{X} = 85.23$ แสดงว่าหลังการทดลองผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนจดหมายสมัครงานสูงขึ้น





ตาราง 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทดสอบความสามารถด้านการเขียนจดหมายสมัครงาน ก่อนและหลังเรียน ด้วยกิจกรรมการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน

ความสามารถการเขียนจดหมายสมัครงาน	จำนวนคน (N)	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t-test
ก่อนเรียน	32	100	30	5	27.08
หลังเรียน	32	100	85.23	8.53	

($p > 0.05$), $df = 31$ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบอรรถฐานในการเขียนจดหมายสมัครงาน โดยอยู่ในระดับเห็นด้วยซึ่งมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 86.46$ ตามค่า Likert Scale ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D = 8.83

ตาราง 3 เปรียบเทียบระดับเจตคติต่อการเรียนเขียนจดหมายสมัครงานของผู้เรียนก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้ ด้วยกิจกรรมการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนคน (N)	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับเจตคติต่อการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษ
ก่อนเรียน	32	5	2.31	1.01	มีความพึงพอใจน้อย
หลังเรียน	32	5	4.52	0.36	มีความพึงพอใจมากที่สุด

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยข้างต้น การพัฒนาการเขียนจดหมายสมัครงานด้วยกิจกรรมการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน พบว่าก่อนที่จะมีการเรียนการสอนการเขียนจดหมายสมัครงานนั้น ผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบก่อนเรียน ผลที่พบคือ ผู้เรียนได้คัดลอกข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต โดยที่ไม่เข้าใจด้วยว่าประโยคและคำศัพท์ที่ใช้นั้นมีความหมายว่าอย่างไร แต่หลังจากที่ผู้เรียนได้รับการเรียนการสอนการเขียนจดหมายสมัครงาน ด้วยกิจกรรมการสอนตามกระบวนการอรรถฐานแล้วนั้น ความสามารถในการเขียนของผู้เรียนนั้นมีการพัฒนาขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน เข้าใจรูปแบบการเขียนจดหมาย รู้ความหมายของคำศัพท์และประโยคที่ใช้มากขึ้น และยังพบว่าผู้เรียนมีผลการเรียนการสอนการเขียนจดหมายสมัครงาน ก่อนการจัดกิจกรรม (First Draft) โดยรวมเฉลี่ยเท่ากับ 30 และผลการเขียนจดหมายสมัครงานหลังจัดกิจกรรม (Final Draft) โดยรวมเฉลี่ยเท่ากับ 85.15 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกรณีศึกษา เพื่อศึกษาความสามารถทางการเขียนจดหมายสมัครงานของผู้เรียน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนเขียนตามกระบวนการอรรถฐาน โดยแบ่งการทำกิจกรรมการเขียนออกเป็น 4 ขั้นตอน งานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้วงจรการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดอรรถฐานของ Christie และคณะ (ฉัตรชัย อภิวัฒน์สนอง, 2548 ; อ้างอิงมาจาก Christie and others. n.d.) มาใช้ในกิจกรรมการสอนของผู้วิจัย ซึ่งออกแบบไว้ทั้งสิ้น 3 แผนการเรียนรู้ 18 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยให้ผู้เรียนเขียนแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre test) ก่อนเริ่มการเรียนการสอนการเขียนจดหมายสมัครงานตามกระบวนการอรรถฐาน ได้แก่



1. ขั้นการให้ข้อมูล (Input ideas) ผู้สอนวางแผนการจัดกิจกรรมก่อนเรียน

1.1 ผู้วิจัยกล่าวถึงที่มา ความหมาย และความสำคัญในการเรียนการเขียนจดหมายสมัครงาน ให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงความสำคัญของการเรียนรู้การเขียนจดหมายสมัครงาน

1.2 ผู้วิจัยให้ข้อมูลเบื้องต้นที่จำเป็นกับผู้เรียน เกี่ยวกับการเขียนจดหมายสมัครงาน เช่น รูปแบบการเขียนจดหมายสมัครงาน คำศัพท์ วลี ประโยค ส่วนต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการเขียนจดหมายสมัครงานและการวรรคตอน หรือการย่อหน้าของจดหมายในแต่ละขั้นตอน

จากขั้นตอนดังกล่าว เป็นขั้นตอนในการให้ข้อมูลที่จำเป็นในการเขียนจดหมายสมัครงานกับผู้เรียน ซึ่งผู้สอนจะแนะนำวิธีการเขียน แนะนำคำศัพท์ วลีที่สำคัญ การใช้คำเชื่อม และเรื่องไวยากรณ์ที่จำเป็นในการเขียนจดหมายสมัครงาน ในขั้นนี้ผู้เรียนจะต้องศึกษาคำศัพท์ในตัวอย่างจดหมายสมัครงานที่ผู้สอนแจกให้ พร้อมเขียนความหมายและชนิดของคำ (ใบงานที่ 1) และศึกษาเรื่องการใช้ Tense จากตัวอย่างจดหมายสมัครงาน

2. ขั้นการให้รูปแบบ (Modeling)

ผู้วิจัยได้อธิบายความหมายและจุดมุ่งหมายของการเขียนจดหมายสมัครงาน ว่าเป็นการเขียนแบบวิธีการ (Procedure) โดยมีรูปแบบการเขียนแบบขั้นตอนที่ชัดเจน กิจกรรมแรกในขั้นการให้รูปแบบนั้น ผู้วิจัยแจ้งให้ผู้เรียนจำแนกเปรียบเทียบจากงานเขียนจดหมายธุรกิจแบบอื่นที่ไม่ใช่จดหมายสมัครงานเป็นกลุ่มในกิจกรรมที่ 2 โดยมีตัวอย่างจดหมายให้เปรียบเทียบว่าจดหมายใด ใช่หรือไม่ใช่จดหมายสมัครงาน กิจกรรมที่ 3 ผู้วิจัยอธิบายอรรถาภิธานะที่จดหมายสมัครงาน (Move analysis) ว่าในแต่ละอรรถาภิธานะที่มีวิธี ขั้นตอนการเขียนอย่างไร แล้วจึงให้ผู้เรียนช่วยกันระดมความคิด สรุป และจำแนกองค์ประกอบอรรถาภิธานะของจดหมายสมัครงานเป็นกลุ่มอีกครั้ง เพื่อตรวจสอบความเข้าใจตามใบงานในแต่ละกิจกรรมที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น ผู้วิจัยให้งานเขียนตัวอย่างและเกณฑ์การประเมินการเขียนจดหมายสมัครงาน เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบเกณฑ์การประเมินคะแนนในแต่ละครั้ง โดยอรรถาภิธานะที่จดหมายสมัครงาน (Application letter Template)

3. ขั้นการสร้างเนื้อหาพร้อมกัน (Joint Construction of a text)

ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ลงมือเขียนจดหมายสมัครงานเป็นรายบุคคล รวบรวมความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียนสรุปเป็นแผนผังความคิดลงในใบงานที่ 4 หลังจากนั้นผู้เรียนจะต้องลงมือร่างงานเขียนครั้งที่ 1 (First Draft) โดยผู้เรียนจะต้องฝึกเขียนจดหมายสมัครงาน ตามรูปแบบที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์โครงสร้างจากจดหมายสมัครงานมาแล้ว และผู้วิจัยเป็นผู้กำหนดใบประกาศรับสมัครงาน ในขั้นนี้ผู้เรียนจะต้องเลือกระดับการศึกษาของตนโดยอิงตามใบประกาศรับสมัครงานที่บริษัทนั้น ๆ ต้องการ และให้เพื่อนตรวจงานเขียนตามเกณฑ์การประเมินงานเขียนที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ รับผลสะท้อนกลับเพื่อแก้ไขลงในใบงานที่ 5 แล้วจึงนำมาปรับปรุง แก้ไขงานเขียนครั้งที่ 2 (Second Draft) งานเขียนจดหมายสมัครงานในแต่ละครั้ง จะต้องมีการปรับตามแบบที่ผู้วิจัยได้กำหนดอรรถาภิธานะที่จดหมายสมัครงานไว้ (Move analysis) ซึ่งประกอบด้วย 6 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 Contact Information (ข้อมูลด้านการติดต่อ)

ส่วนที่ 2 Salutation (คำขึ้นต้นจดหมาย)

ส่วนที่ 3 Application Content/ Body of letter (เนื้อความของจดหมาย)

ส่วนที่ 4 Experience and Job qualifications (ประสบการณ์ และคุณสมบัติที่ต้องการ)

ส่วนที่ 5 Leaving (การกล่าวจบ)

ส่วนที่ 6 Complimentary Close (คำลงท้ายของจดหมาย)





4. ขั้นตอนการสร้างเนื้อหาพร้อมกัน (Joint Construction of a text)

ขั้นตอนการสร้างเนื้อหาพร้อมกันเป็นงานเขียนครั้งที่ 3 (Final Draft) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้ทบทวนและแก้ไข จดหมายที่ได้ศึกษาอย่างอิสระ ซึ่งเป็นขั้นสุดท้ายของกระบวนการสอนเขียนตามกระบวนการอรรถฐาน และเป็นการเขียนที่ผู้เรียนต้องปรับปรุง พัฒนางานเขียนของตนเองโดยเขียนตามกำหนดอรรถาภิธานวิเคราะห์จดหมายสมัครงาน (Move analysis) ผู้เรียนลงมือเขียนในงานเขียนครั้งที่ 3 (Final Draft) ซึ่งเป็นขั้นเรียบเรียงงาน (Editing) ในขั้นนี้ผู้เรียนได้ปรับปรุงงานเขียนของตนเองให้สมบูรณ์ โดยสามารถเพิ่มเติมเนื้อความ และใช้คำเชื่อมหรือวลีเข้ามาช่วยให้ประโยคสมบูรณ์ยิ่งขึ้นได้ เมื่อผู้เรียนได้ปรับปรุงงานเขียนเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนสามารถนำงานเขียนของตนเองไปประยุกต์ใช้กับงานเขียนอื่น ๆ หรือนำเสนอผลงานของตนเองได้จากผลการจัดกิจกรรมทั้ง 3 ขั้นตอน ผู้วิจัยให้ผู้เรียนเขียนแบบทดสอบหลังจัดกิจกรรม (Post test) สามารถอภิปรายผลเป็นประเด็นต่าง ๆ ตามลำดับ ดังนี้

4.1 การศึกษาความสามารถด้านการเขียนจดหมายสมัครงานของผู้เรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนเขียนตามกระบวนการอรรถฐานก่อนเรียนและหลังเรียน จากผลการจัดกิจกรรมในครั้งนี้ พบว่าค่าร้อยละของคะแนนก่อนการจัดกิจกรรม เท่ากับร้อยละ 30 และหลังเรียน เท่ากับร้อยละ 85.23 จากคะแนนก่อนเรียนจะเห็นได้ว่า ความรู้พื้นฐานด้านการเขียนจดหมายสมัครงานของผู้เรียนก่อนการทบทวนอยู่ในระดับต่ำ สาเหตุที่ทำให้การเขียนจดหมายสมัครงานของผู้เรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ เนื่องจากผู้เรียนไม่ทราบรูปแบบในการเขียนจดหมายสมัครงานที่ถูกต้อง และไม่ทราบความแตกต่างของรูปแบบจดหมายธุรกิจและจดหมายสมัครงาน นอกจากนั้นผู้เรียนร้อยละ 93 ยังมีพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ มีพื้นฐานหลักไวยากรณ์ และคลังคำศัพท์ที่น้อยมาก เป็นสาเหตุให้ช่วงการวิจัยในขั้นการให้ข้อมูล (Input ideas) ใช้เวลาการเรียนการสอนนานกว่าทุกชั้น ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนการเขียนจดหมายสมัครงาน โดยใช้กิจกรรมการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน มีคะแนนความสามารถในการเขียนหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้ยังเห็นได้ว่า ความสามารถการเขียนจดหมายสมัครงานของนักศึกษาทั้งหมดอยู่ในระดับดี

การจัดกิจกรรมการสอนเขียนตามกระบวนการอรรถฐาน ไม่เพียงแต่เป็นการให้กระบวนการเขียนเป็นไปอย่างถูกต้องตามวิธีเท่านั้น แต่ยังเป็นการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงความร่วมมือกัน ผู้เรียนเกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันศึกษา และได้บอกความเห็นร่วมกันเกี่ยวกับใบงานต่าง ๆ ตามประเด็นที่ได้รับมอบหมาย มากไปกว่านั้นผู้เรียนได้เป็นที่ปรึกษาที่ดีแก่กันในเรื่องการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและการเลือกใช้คำศัพท์ เพื่อมาเขียนในเรื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉัตรชัย อภิวัฒน์สนอง (2548 : 116) ที่ว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยอาศัยแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน เป็นวิธีการส่งเสริมให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกัน ทั้งกับเพื่อนและกับครูผู้สอน เพราะจะได้คำชี้แนะในทันที ทั้งจากเพื่อนและครูผู้สอน จึงสามารถกล่าวได้ว่าการสอนเขียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอรรถฐานในครั้งนี้ สามารถพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดีขึ้น

4.2 นักศึกษาที่ได้รับการสอนการเขียนจดหมายสมัครงาน โดยใช้กิจกรรมการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากคะแนนเต็ม 5 ค่าเฉลี่ย 4.52 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.36 ระดับเจตคติต่อการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษ แสดงว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงอธิบาย ตามกระบวนการอรรถฐานอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการสอนเขียน ในรูปแบบนี้เป็นสิ่งที่แปลกใหม่สำหรับผู้เรียน ผู้เรียนมีความตื่นตัวและสนใจที่จะเรียนรู้มากกว่าปกติ และสิ่งที่เป็นสาเหตุให้ผู้เรียนมีความสุขกับการเรียน เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนรู้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเป็นกลุ่ม เป็นผลให้ผู้เรียนคลายความวิตกกังวลกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อยลงมาก แม้ว่าในระยะแรกผู้เรียนมีความวิตกกังวลบ้าง แต่เมื่อเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนไปได้สักระยะ ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในกระบวนการเรียนการสอน และเข้าใจการเขียนมากขึ้น ผู้เรียนเริ่มมีปฏิริยาตอบสนองมากขึ้น เริ่มแสดงความคิดเห็น และสอบถามข้อสงสัยมากขึ้น เมื่อผู้เรียนเข้าใจกระบวนการเขียน



ต่าง ๆ แล้ว ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้กับการเขียนประเภทอื่น ๆ ได้อีกด้วย นอกจากนั้นผู้เรียนยังได้รู้ว่าการเขียนประเภทต่าง ๆ มีรูปแบบการเขียนที่แตกต่างกันออกไป

เมื่อผู้สอนได้อ่านงานเขียนของผู้เรียน และตรวจสอบความถูกต้องของงานเขียนแล้ว พบว่าการสอนเขียนจดหมายสมัครงานตามกระบวนการแบบอรรถฐานนั้น เป็นการเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการเขียนที่มีวิธีการ ขั้นตอน และผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยจัดขึ้น เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนรู้และศึกษาข้อมูล จากข้อมูลพื้นฐานที่ต้องรู้จนกระทั่งข้อมูลที่ซับซ้อนมาก ได้อย่างง่ายต่อการทำความเข้าใจ และผลการกระบวนการจัดการเรียนการสอนแสดงให้เห็นผลว่า การสอนแบบเน้นกระบวนการช่วยให้ผู้เรียนสามารถลำดับการเขียนได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

การศึกษาความสามารถทางการเขียนจดหมายสมัครงาน ของผู้เรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนเขียนตามกระบวนการอรรถฐานก่อนเรียนและหลังเรียน จากผลการจัดกิจกรรมในครั้งนี้ พบว่าหลังจากที่ได้รับการสอนแบบอรรถฐาน ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนจดหมายสมัครงานอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 85.23$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D = 8.53$) คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 82 ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนสูงขึ้นจากก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง $\bar{X} = 30$ และมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง $\bar{X} = 85.23$ แสดงว่าหลังการทดลอง ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนจดหมายสมัครงานสูงขึ้น และผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบอรรถฐานในการเขียนจดหมายสมัครงาน โดยอยู่ในระดับเห็นด้วยซึ่งมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 86.46$ ตามค่า Likert Scale ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D = 8.83$

โดยสรุป การจัดกิจกรรมการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน เพื่อพัฒนาการเขียนจดหมายสมัครงาน ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นนั้น สามารถพัฒนาการเขียนของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียนเขียนเป็นระบบมากขึ้น รู้จักใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับประโยคที่จะเขียนคำเชื่อมในแต่ละวรรคตอน ได้ฝึกทักษะการเขียนที่มีกระบวนการมากขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนชอบเรียนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้นอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสอนแบบอรรถฐาน ผู้เรียนชอบทำงานเป็นกลุ่ม ช่วยเหลือ ปกป้องหาหรือกันระหว่างการทำงาน มากกว่าการทำงานเป็นรายบุคคลเพราะได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ดังนั้นควรจัดกลุ่มผู้เรียนให้มีลักษณะความสามารถ เพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้เรียนรู้ และช่วยเหลือกันและกัน
2. ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อนโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับพฤติกรรมการเรียนภาษาของนักศึกษาสายอาชีพแล้ว ดังนั้นการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนด้านการเขียนจดหมายสมัครงาน โดยการจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐานในการสอน จึงควรคำนึงถึงเวลาในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสม ไม่ควรเร่งรีบ หรือสร้างแรงกดดันให้กับผู้เรียนมากเกินไป
3. กิจกรรมในการจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐานในการเขียนจดหมายสมัครงาน ควรเป็นกิจกรรมที่มีความหลากหลายชัดเจน ทำท่ายผู้เรียน และคำนึงถึงความยากง่ายของเนื้อหาให้มีความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนไม่ใช่ นักศึกษาสาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ จึงมีทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษไม่ดีเท่าที่ควร ดังนั้นผู้สอนอาจจะสร้างกิจกรรมเสริมเพิ่มเติม เพื่อพัฒนาความสามารถให้ดียิ่งขึ้น





รายการอ้างอิง

- สิริมาน ยูโสภากร. (2545). การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เจตคติและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน และการสอนแบบเดิม. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สมสมัย วิสูตรจุฑา. (2545). การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับการสอนเขียนตามคู่มือครู. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จินตนา นักบุญ. (2536). การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการเขียนตามข้อเท็จจริงโดยอาศัยแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับการสอนเขียนตามคู่มือครู. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.ถ่ายเอกสาร
- ฉัตรชัย อภิวันท์สนอง. (2548). ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานและการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรณี ชูทัยเจนิต. (2538). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ.
- ภัทรศักดิ์ โอสธานุเคราะห์. (2548). ทำไมเมืองไทยถึงไร้มาตรฐานทางภาษาต่างชาติ. กรุงเทพฯ: ฐานการพิมพ์
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2540). การใช้กลวิธีการสื่อสารกับการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Christie, F. (1987). Language and literacy: making explicit what's involve; Paper presented at the Thirteenth Annual conference of Australian Reading Association on Language and Learning, Sydney.
- Christie, F. (1989). Genres in Writing in Christie, F. (Ed.) Writing in Schools, study guide Geelong, Victoria: Deaking University Press, pp. 3-48.
- Martin J.R. (1989). *Factual Writing: Exploring and Challenging Social Reality*. New York: Oxford University Press.
- Martin. JI, & Rlthery, J. (1980). *Writing Project Report No.1*. Sydney: Department of Linguistics, University of Sydney.
- Martin. JI, & Rlthery, J. (1980). *Writing Project Report No.2*. Sydney: Australia: Department of Linguistics, University of Sydney
- Miller, J.G. (1984). *Culture and Development of everyday Social Explanation*. Journal of Personality and Social Psychology, 46(5), 96 1-78.